VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 92 (5631) ◆ Otrdien, 1987. gada 4. augustā ◆ Maksā 3 kap.

Preiļu rajona centrālā bibliotēka

ŠODIEN NUMURĀ

Kontrolē nodotamie objekti — 2. lappusē.
Par Kirova kolhoza lopkopju darbu — 2. lappusē.
Aicinām piedalīties pārrunā «Preces mājai, ģimenei» (3. lappuse).
Donors — palīgs cilvēka dzīvības glābšanā (3. lappuse).
Par viesizrādi (A. Deglava «Rīgā»), par Līvānu motosportistu uzvaru (3. lappuse).
«Kur man mācīties?», reklāma, (4. lappuse).

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

1. augustā notika LKP rajona komitejas VIII plēnums. Tajā apsprieda rajona partijas organizācijas uzdevumus ekonomikas vadības kardinālā pārkārtošanā atbilstoši PSKP CK 1987. gada jūnija Plēnuma lēmumiem par pārkārtošanās padziļināšanu un kardinālu ekonomiskā mehānisma reformu.

Referātu plēnumā nolasīja LKP rajona komitejas otrais sekretārs P. ROMANOVS. Debatēs runāja Līvānu EMBK galdnieks R. VENGREVIČS, rajona starpsaimniecību celtniecības organizācijas priekšsēdētājs N. DOROFEJENKO, rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. NEICGALIS, rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. VUCĒNS, kolhoza «Sīļukalns» cūku fermas vadītāja A. BROKA, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs M. LOMAKINS, Līvānu stikla fabrikas direktors J. SKREIVERS, Aglonas padomju saimniecības direktors N. IVANOVS un Preiļu ciema Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja N. IVBULE.

Plēnums izskatīja arī organizatoriskus jautājumus. Par partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītāju apstiprināja N. PAVLOVSKI. Par partijas rajona komitejas locekļiem apstiprināti kandidāti — Līvānu stikla fabrikas partijas organizācijas atbrīvotais sekretārs I. SNIĶERS un Raiņa kolhoza priekšsēdētājs R. KAVINSKIS.

Plēnums atbrīvoja R. VAIVODU no partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītāja pienākumiem sakarā ar pāriešanu darbā rajona patērētāju biedrībā — par priekšsēdētāja vietnieku kadru jautājumos.

Plēnuma darbā piedalījās Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja pirmais vietnieks V. RIMAŠEVSKIS. Viņš pastāstīja par republikas Valsts agrorūpnieciskās apvienības uzdevumiem, kuri izriet no PSKP CK jūnija Plēnuma un Latvijas KP šī gada 25. jūlija plēnuma lēmumiem.

V. Rimaševskis pastāstīja arī par Saldus rajona saimniecību un organizāciju darba pieredzi iedzīvotāju apgādāšanā ar maizi, gaļas produktiem, desu izstrādājumiem, pienu, sviestu un saldumiem, tai skaitā arī ar saldējumu, ar svaigiem dārzeņiem un zaļumiem, kā arī ar citu produkciju no vietējām rezervēm. V. Rimaševskim tika uzdoti dažāda satura jautājumi, uz kuriem viņš izsmeļoši atbildēja.

Pilnībā izmantosim ganību zāli lēta piena ražošanai!

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs diennakti jūlija III dekādē	+, —, salīdz. ar iepr. dek.	+, —, salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
«Kr. Oktjabrj»	16,9	—0,6	+1,0
Ļeņina	15,1	—0,4	—
Dzeržinska	14,7	—0,3	+0,8
«Sark. ausma»	14,5	—0,6	+0,5
Raiņa	14,4	—0,2	+1,9
«Zelta vārpa»	13,5	—0,3	—0,1
Rušonas p. s.	13,4	—0,3	+0,4
«Nākotne»	12,6	—0,3	+0,9
Kirova	12,4	—0,1	—1,2
«Rīts»	12,2	—0,4	—0,1
«Sīļukalns»	12,0	—	+0,1
«Vārkava»	12,0	—0,4	+0,7
M. Gorkija	11,9	—0,1	—0,5
Aglonas p. s.	11,9	—0,5	+0,4
Rudzātu p. s.	11,8	—0,6	—0,7
«Dzintars»	11,5	—0,4	+0,5
Suvorova	11,4	—0,3	+0,2
Oškalna	11,4	—0,5	—1,5
«Dubna»	11,2	—0,2	—
K. Marksa	10,7	—0,5	—1,0
RAJONĀ	12,9	—0,3	+0,1

Darbam slava!

M. Gorkija kolhozā labus panākumus guvuši putnkopji. Piemēram, Ošupes putnu fermā, kur vienlaicīgi izmitina 20 tūkstošus cālēnu, šī gada pirmajā pusē nobaroti un pārdoti valstij trīs broileru audzējumi — katrs cikls ilgst 70 dienas.

Fermā par vecāko putnkopi strādā VELTA KUNAKOVA (attēlā), viņas vadībā darbs sokas — gandrīz visi cālēni izdzīvo un pēc tam strauji pieņemas svarā.

Ošupes putnu fermas kolektīvs allaž gūst labus rezultātus saimniecības putnkopju sociālistiskajā sacensībā.

J. SALNAVIEŠA
teksts un foto

Komunisti apspriež PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnuma lēmumus

Vērtēt devumu

Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas partijas pirmorganizācijas sapulcē komunisti apsprieda PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnuma darba rezultātus un uzdevumus plēnumā pieņemto lēmumu realizēšanā. Diemžēl sapulce neizstrādāja konkrētu darbības programmu daudzu svarīgu kolektīvā radušos problēmu risināšanai. Debatēs runāja tikai viens ierindas komunists.

Preiļu SCO kolektīvs šī gada pirmo pusgadu pabeidzis ar diezgan labiem rezultātiem. Par 102 procentiem izpildīts līgumdarbu kopapjoms, par 107 procentiem — pašu spēkiem veikto darbu apjoms. Var tikai nožēlot, ka, runājot nesen notikušajā partijas sapulcē, neviens tā arī nepakavējās pie sasniegtā analīzes. Necentās atbildēt, uz ko balstoties, kolektīvs pārvarēja atpalicību galveno darba rādītāju ziņā? Pārkārtošanās pozitīvajai pieredzei arī patlaban, vairāk nekā jebkad agrāk, jāgūst partijas atbalsts. Domāju, ka nenāktu par ļaunu no PSKP CK jūnija Plēnuma pozīcijām palūkoties uz perspektīvām pārejā uz saimniecisko aprēķinu, uz brigādes līgumdarba problēmām. SCO objektu apmeklēšanas laikā strādnieki vienmēr interesējas tieši par šiem jautājumiem. Piemēram, ne vienreiz vien viņi izteikuši savu sašutumu sakarā ar situāciju, kāda izveidojās, būvējot dzīvojamo māju Suvorova kolhozā. Loginova brigāde, kura strādā pēc vienotā līgumdarba principa, māju samontēja krietnu laiku pirms termiņa. Toties ilgi nācās gaidīt, kad darbu sāks pārējie darbuzņēmēji — elektriķi, santehniķi. Daudz pretenziju tika adresēts RARA kapitālās celtniecības nodaļai, kurai, pēc strādnieku domām, jākorigē visi grafiki — atkarībā no situācijas. Bet, lūk, partijas sapulcē strādnieki klusēja.

Un, ja kolektīva vadītājs N. Dorofejenko, ņemot vērā iepriekšējo kritiku, nebūtu runājis patiesi saturīgi un asi, tad šīs problēmas droši vien netiktu pat noformulētas.

Bet neatrisinātu jautājumu Preiļu SCO šodien sakrājies patiešām ne mazums. Ņemsim kaut vai sevišķi sasāpējušo dzīvokļu problēmu. Pašlaik rindā uz dzīvokļa saņemšanu ir 63 starpsaimniecību celtniecības organizācijā strādājošie. Jādomā, ka šī rinda pagarinātos vismaz divas reizes, ja ņem vērā to, ka organizācijai trūkst 60 strādnieku, vairumam no kuriem tāpat būs vajadzīgi dzīvokļi. Tātad jāuzbūvē vēl 120 dzīvokļi. Patīkami tas, ka SCO uzkrāta interesanta pieredze šīs nebūt ne tik vienkāršās problēmas risināšanā. Ņemsim kaut vai izveidoto dzīvokļu kooperatīvu, kura biedri varēs saņemt Līvānu EMBK ražotu māju aptuveni par 10 tūkstošiem rubļu (tās faktiskā vērtība ir 50 tūkstoš rubļu).

Tomēr arī dzīvokļu problēmas risināšanas jautājumus referents, kā arī tie, kuri runāja debatēs, visumā noklusēja. Protams, ja neņem vērā P. Pelša teikto sakarā ar apgrūtināto gājēju pāreju pie būvējamās 55 dzīvokļu mājas. Tas gan ir uzmanības vērts fakts, taču nebūtu aplūkojams sapulcē ar minēto dienas kārtību.

Mēģināsim noskaidrot, kas īsti uztrauca vairākumu runātāju. Ražošanas daļas priekšnieku J. Bindaru, piemēram, uztrauca republikas celtniecības vadības «augstākā stāva» pārkārtošanās problēmas. Viņš skāra arī jautājumu par būvmateriālu un iekārtu piegādi. J. Bindars vienīgi neuzskatīja par vajadzīgu runāt par ražošanas organizācijas pilnveidošanu. Taču šis jautājums kolektīvā ir ne tikai viens no aktuālākajiem, bet arī atkarīgs no paša runātāja. Iezīmējas ne visai patīkama aina. Teiksim, dienām ilgas dīkstāves SCO pusgada laikā kopsummā veidoja 419 cilvēkdienas. Salīdzinājumam atgādināšu, ka Līvānu PMK šis rādītājs ir tikai 7 dienas.

Pirmā iecirkņa priekšnieks V. Dorofejevs sūdzējās par plānoto darbu apjomu paplašināšanu. Būtībā viņa sūkstīšanos varēja ietvert vienā jautājumā: kā izpildīt palielināto plānu, ja nepietiek darbaspēka? Šķita, ka iecirkņa priekšnieks pats nav gatavs atbildēt uz šo jautājumu. Kaut gan, jādomā, rezerves Preiļu SCO ir. Un viena no svarīgākajām — darba ražīguma paaugstināšana. Piemēram, pēc pirmā pusgada rezultātiem spriežot, izstrāde vidēji uz vienu strādnieku bija 4778 rubļi. Līvānu PMK tas pats rādītājs ir 5215 rubļi. Darba ražīgums SCO šī gada sešos mēnešos izsakāms tikai ar 97 procentiem salīdzinājumā ar attiecīgo periodu pagājušajā gadā, bet Līvānu PMK tas ir 125 procenti.

No daudzām ar iekšējām rezervēm saistītām uzņēmuma ekonomikas attīstības problēmām atvirzījās arī galvenais referents, partijas biroja sekretārs biedrs Trofimovs. Ar ierasti konstatējošu attieksmi viņš iztirzāja žūpības un alkoholisma apkarošanas, darba disciplīnas, tehnikas remonta jautājumus. Neiebilstam, ka runāt par to ir svarīgi un nepieciešami. Tomēr šodien PSKP CK jūnija Plēnums priekšplānā izvirza problēmas, kas saistītas ar ražošanas vadības pārkārtošanu, partijas pirmorganizācijām šai procesā ierādot ne mazsvarīgu lomu.

Sapulce vēlreiz parādīja, ka Preiļu SCO partijas organizācija vēl nespēj bez kļūdām vadīt uzņēmuma saimniecisko attīstību. Tam par iemeslu ir vai nu jautājumu traktēšana tīri no ražošanas viedokļa, vai arī otra galējība — visu partijas organizācijas pūliņu novirzīšana vienīgi idejiskās audzināšanas darba jomā. Iespējams, ka tieši tādēļ arī klusē ierindas komunisti — viņi ne sevišķi tic iespējai atrisināt sasāpējušās ekonomiskās problēmas partijas sapulcē.

Taču jebkurš partijas organizācijas darbs šodien jāvērtē tieši pēc reālā ieguldījuma to aktuālo problēmu risināšanā, uz ko PSKP CK jūnija Plēnums aicināja ikvienu komunistu.

I. ZAICEVA,
V. ALEKSEJEVS

Nododamajos objektos

Varēja agrāk, bet...

ATTĒLĀ: (no kreisās uz labo) Vitālijs Degtjarevs, Vasilijs Dergačovs, Georgijs Samsi, Latvijas KP rajona komitejas locekle Ņina Dergačova, Jēkabs Pastars, Staņislavs Marhiļevičs un Henrihs Sondors.

Attēlā viņi jau smaida. Kaut gan... Piebraucot pie objekta, mēs no mašīnas paspējām pamanīt, kā Henrihs Sondors dusmās nosvieda zemē lāpstu. Sasveicinājušies un iepazinušies, tomēr nenoturējāmies neuzdevuši jautājumu: kāds bijis iemesls brigadiera uztraukumam? Izrādījās, viņu sadusmojuši Daugavpils 3. PMK sakarnieki. Neviens nezina, kur viņi pašlaik atrodas. Toties pilnīgi skaidrs ir viens: Gailīšos, kur todien valsts pieņemšanas komisiju gaidīja desmit Līvānu mājas (ģenerālais darbuzņēmējs — Preiļu SCO), viņu nav un arī nebūs. Tāpēc brigadieris nervozēja. Tas nav joks — pēdējā brīdī darīt to, kas ir citu darbuzņēmēju pienākums. Pie tam — daļēji izpostot pašu ierīkoto un saposto.

Vārds pa vārdam, un brigadiera garastāvoklis sāka uzlaboties. Varbūt tādēļ, ka mēs sarunājāmies, atrodoties uzkalnā, no kurienes jaunbūvētās mājas izskatījās sevišķi skaisti, un ne Sondors, ne arī jaunais meistars, Rīgas Politehniskā institūta absolvents Vitālijs Degtjarevs nevarēja noslēpt savu apmierinājumu par labi padarīto darbu. Tā tas ir šodien.

Bet gāja visādi. Objektam pamatus ielika pagājušajā gadā, vēlu rudenī. Augsne te mālaina, tāpēc, rokot pamatus, nācās krietni pasvīst. Taču brigāde pie grūtībām jau pieradusi. Celtnieki pacentās nepievilt savus kolēģus no Maltas (Montāžas darbus veica Maltas reģiona SPMK brigāde. Starp citu, tas ir organizācijā pirmais reģions, kurš sācis strādāt pēc kolektīvā līgumdarba principa.). Tādēļ montāžas strādnieki, un tas noprotams no meistara Genādija Oblomova teiktā, bija sevišķi ieinteresēti ātrāk nodot objektu ekspluatācijā. Un tas šķita pilnīgi reāli. Bez tam tas bija ļoti svarīgi gan Rušonas padomju saimniecībai, arī SCO un SPMK, jo celtniekus jau gaidīja citos objektos. Diemžēl... iecere pirms termiņa nodot objektu izkūpēja skursteņī. Visprozaiskākajā, visparastākajā skursteņī. Kad objekts praktiski bija gatavs, SPMK galvenais inženieris V. Saiters izdeva rīkojumu: skārda dūmvadus nomainīt pret dzelzsbetona skursteņiem. Viss sagriezās kā virpulī: uz iecirkni steidzamā kārtā atsūtīja veselas trīs Maltas iecirkņa brigādes, vēl arī galdnieku brigādi no EMBK māju būves ceha. Tomēr māju nodošana ekspluatācijā, kā uzskata celtnieki, tik un tā aizkavējās apmēram par vienu mēnesi.

Lai negrēkotu objektivitātes ziņā, uzklausīsim SPMK galvenā inženiera komentārus:

— Jārunā ir nevis par skursteņiem, bet gan par katliem. Tie kurināmi ar cieto kurināmo, tāpēc skārda skursteņi tiem neatbilst, jo to iekšējais apvalks ir neizturīgs pret augstām temperatūrām. Lai gan Latvijas agrorūpnieciskās celtniecības projektēšanas institūta darbinieki apgalvo, ka visam jābūt vislabākajā kārtībā. Taču šis ir tieši tas gadījums, kad teorija neatbilst praksei. Piemērs tam — nesenā dūmvadu sagrūšana Zilupē. Lai novērstu tamlīdzīgus recidīvus, es arī devu rīkojumu nomainīt dūmvadus visos būvobjektos. Pēc manā rīcībā esošajiem datiem šis darbs 10 Gailīšos uzstādītajās mājās prasīja pavisam tikai 4 dienas.

REIDS

Ne mazākajā mērā neapstrīdot viena no organizācijas vadītājiem kompetenci, tomēr jāpiezīmē, ka dūmvadu nomainīšana nav nemaz tik vienkārša lieta. Lai uzstādītu astoņtonnīgo dzelzsbetona bluķi, kurš sastāv no divām daļām, nācās daudz ko lauzt un taisīt par jaunu. Ja vēl pieplusot klāt neveiksmes ar lodžijām, zāģmateriālu trūkumu, nekvalitatīvo linoleju, kuru nācās plēst nost, tad nav jābūt sevišķi gudram, lai izrēķinātu, ka pagājis jau gandrīz mēnesis.

Starp citu — par linoleju un tapetēm jārunā īpaši. Nepārtrauktās sūdzības par šo materiālu vienveidību, zemo kvalitāti arī uzvedināja mūs uz domām paviesoties Līvānu EMBK rūpnieciska rakstura pakalpojumu cehā. Ceha noliktavas pārzine Žanna Ivanova nekavējoties uzaicināja mūs doties uz otro stāvu, kur visuzskatāmāk atklājas tie apstākļi, kādos strādā četri cilvēki, kuri piegriež un metina linoleja paklājus. Telpa it kā būtu pietiekami plaša — visā arkas veida celtnes garumā. Taču pamēģiniet šeit karstā vasaras dienā ieelpot kaut malciņu svaiga gaisa! Neizdosies — ventilācija te ir mazefektīva. Vienīgi — ja nu jumtā parādītos vēl viens atvērums, neskatoties uz to, ka šādu caurumu te ir pilnīgi pietiekami, lai uz linoleja varētu nokļūt nokrišņi. Plus vēl klāt pie tā visa — Liepājas rūpnīcas produkcijas nebūt ne spīdošā kvalitāte, tās pavirša transportēšana (ar to visbiežāk nodarbojas autotransporta uzņēmuma šoferi). Nešaubīties esam nonākuši pie secinājuma: ne jau velti būvobjektos valda vispārējs sašutums. Jau agrāk ticis izvirzīts jautājums par ceha nodošanu specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas pārziņā, jo šeit taču veic tieši šīs organizācijas pasūtījumus. Iespējams, ka tādā gadījumā ātrāk varētu atrisināt arī jautājumu par telpām un elementārām sadzīviskām ērtībām (nav nejaušība, ka šeit ir samērā liela saslimšanas iespējamība). Tomēr kombināta ražošanas un tehniskās komplektēšanas pārvalde nesteidzas kardināli risināt šo jautājumu. Tajā pašā laikā SPMK meistariem nebūt nav viegli atspēkot savu strādnieku replikas — sak, atkal esi atvedis grabažas! Ko ar tām iesākt?

Tās pašas pretenzijas izsaka arī Astafija Bļinova vadītā SCO brigāde, kura būvē 27 dzīvokļu māju kolhozā «Vārkava». Raksturīgi tas, ka arī šeit objekts būtībā ir pabeigts, lai gan tā nodošana paredzēta septembrī. Nodot to atsevišķi, bez inženiertīkliem, nav iespējams. Bet inženiertīkļus nevar ierīkot tādēļ, ka trūkst cinkoto cauruļvadu pazemes komunikācijām. Latvijas agrorūpnieciskā apvienība noslēpumaini klusē: sak, nav kur steigties, līdz septembrim cauruļvadi būs. Lietas otra puse apvienību acīmredzot neuztrauc. Vai nav par dārgu aizkavēt brigādi šajā būvobjektā, ja tā nepieciešama citur? Arī brigādes darba spars jau zināmā mērā atvēsis — celtnieki ik dienas brauc uz objektu tādēļ, ka nebraukt nedrīkst.

Divas jaunbūves. Dažādās rajona vietās, bet ar vienādu likteni. Neapskaužami vienādu. Kaut gan pirmajā mirklī šķiet — nekas briesmīgs taču nav noticis. Gan Rušonā, gan Vārkavā jurģi būs. Taču — tie varēja būt vēl agrāk.

Nododamajos objektos viesojās: I. ZAICEVA, partijas rajona komitejas instruktore, I. KOROĻOVA, laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas nodaļas vadītāja, J. SILICKIS, redakcijas fotokorespondents.

Lopkopība — trieciendarba fronte

Kā tautas dziesmā

«Paskat, cik skaisti! Kādi viņi mazi mīļi, ņipri... Cik daudz! Un vēl rozā! Re, re, kāds tas jocīgs (un kā viņš skatās)!»...

Šādus neviltotas sajūsmas «ak» un «vai» dzirdot, cūkkopjiem skaidrs, ka kūtī atkal kāds ciemiņš iemaldījies. Tā jau ar tiem ekskursantiem ir. Pajūsmot, samīļot, pat sabučot sivēnus — to labprāt! Bet uz palikšanu aicināti viņi allaž kļūst nevaļīgi un ar tādu kā vainīgu smaidu palēnām vien manās uz izeju. Cūku kūts taču, paši saprotiet...

Un kopēji saprot. Ja būs palicējs, paliks. Un ne uz vienu vien gadu. Kā jau visur un kā ikvienā amatā — kad paliek tie, kas sevi citur ne iedomāties nevar. Ja ilgus gadus, viens otru balstīdami, vienuviet strādā ļaudis, kas vieglu maizi meklēdami apkārt nav staigājuši, mēs par viņiem ar īpašu uzsvaru sakām: «Kolektīvs.» Runājam par darba tradīcijām, taujājam pēc amata noslēpumiem un pieredzes.

Vienu no tādiem — sava aroda meistaru — cūkkopju kolektīviem pazīst Kirova kolhoza Stabulnieknos. Pamīšus te viens, te otrs no Stabulnieku fermas kopējiem izvirzās par rajona līderi. Soreiz, apkopojot pusgada rezultātus, nepārspēta ir Marija Pastare. Viņa vairāk nekā ar pustūkstoti ēdelīgu rukšķētāju nevis teju teju galā tiek, bet panāk vairāk par 700 gramus lielu vidējo diennakts dzīvsvara pieaugumu. Arī pārējie darbabiedri nav tālu no šī rezultāta. Kā nekā — nav jau pirmo dienu savā amatā un zina, kā rekordkilogrami sasniedzami, kur panākumu pamats.

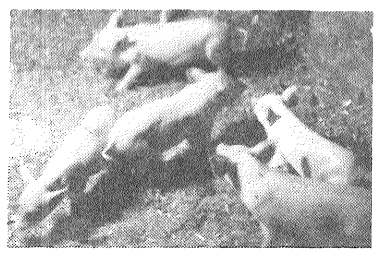

Noslēpumi? Nē, to gan neesot. Bet, ja arī ir, tad tie paši, kas visiem lopkopjiem jau izsenis zināmi. Neviens jau neslēpj to, ka itin bieži darbā tiek pavadīta daža laba «virsstunda», ka vakara cēliens fermā var ieilgt līdz pat rīta gaismai. Nav nekāds noslēpums, ka fermai garāmskrienot un tikai uz barošanas reizēm ierodoties, nekādus dižus panākumus neviens nav sasniedzis un arī negūs.

Pieredzi? Jā, par to gan šai kolektīvā droši var vaicāt. Tāpat kā par daudz ko citu, kas gadu gadiem darīts, vērots, pārņemts vai no jauna ieviests. Turklāt ir jau tā, ka katram no šī darbīgā kolektīva izveidojusies sava pieredze, savs diendienā slīpēts ikdienas solis un darba ritms. Bet varbūt tas ir vienkāršī pieradums? Iespējams. Tikai šim pieradumam nav nekā kopēja ar pieradumu aiz vienaldzības, apnikuma, neieinteresētības. Tas nav pieradums, kas liek vilkt savu jūgu ar domu, ka nav jēgas neko mainīt, jo galu galā cilvēkam kaut kur tāpat jāstrādā.

Stabulnieku fermā no tāda noskaņojuma ne vēsts. Diez vai bez tā, ko sauc par darba prieku, Marija Pastare tagad būtu cūkkope ar 30 gadu stāžu. Arī Jānis Puzāks 25 gadus nav pēc cita darba meklējis. Tāpat Izidors Puzāks ilgus gadus par sivēnmāšu kopēju nostrādājis. Un ne jau no sivēnmīlestības vien mazie kviekuļi izaug lieli un spēcīgi. Arī Antoņinai Upeniecei un Mirjanai Mihailovskai ir ko rādīt un stāstīt par to, cik jāpadara to 7—8 mēnešu laikā, kamēr mazie kviecošie radījumi no piena putras iemācās ēst īstu spēkbarību. Un ne jau tie dzīvsvara grami un gala kilogrami ir prātā, kad sivēnam kāda liga piemetas, ne jau sociālistiskās sacensības ekrāns ir tas, kurš mudina uz kārtīgu barošanu vai atgādina, ka laiks tīrīt aizgaldus. Kas tad ir tas, kas ikvienam kārtīgi padarītam darbam pamatā un kā trūkumu itin bieži pārmet jaunajiem strādniekiem? Nu ja, bet par to jau skaļi nerunā, jo kārtīgumu un pamatīgumu redz tikai pēc padarītā darba. Bet — varbūt tik traki ar to jauno paaudzi nemaz nav? Tā nodomāju, skatoties, kā starp aizgaldiem un tikko atvesto barību rosās Inta. Viņa uz fermu todien atnākusi tēva Izidora Puzāka vietā. Skaidrs, ka ne jau pirmo reizi. Vai citādi darbs veiktos tik ierastām kustībām un bez deguna raukšanas? Protams, neriskēšu apgalvot, ka pēc skolas beigšanas Inta izvēlēsies lopkopes profesiju, taču ne jau visas meitenes un zēni godīgi nopelnīto skolas brīvdienu laikā nāk talkā saviem vecākiem uz fermu vai lauku.

Stabulnieku fermas kolektīvā ir vēl viens cilvēks, kuru tā vien gribas nosaukt par labo gariņu. Tā ir fermas strādniece Jekaterina Kuzņecova. Viņa ir tā, kas uzkopj fermu, samaļ, izdala barību un visādi citādi ir nobarojamo cūku fermā ārkārtīgi nepieciešama, lai darbs gludi ritētu.

ATTĒLĀ (no kreisās) Marija Pastare, Jānis Puzāks, Inta Puzāka, Antoņina Upeniece.

J. SILICKA foto

Bet arī pirmrindas kolektīvā tā ne vienmēr notiek. Ne vienmēr var baltos halātos staigāt pa svaigi balsinātu un izdezinficētu kūti un ķert vienīgo nejaušī iemaldījušos insektu. Parasti ir pavisam citādi. Todien, piemēram, nedarbojās vienīgais Stabulnieku fermas mehānisms — kūtsmēslu transportieris. Pie tam — ne jau pirmo dienu. Bet kolhoza tehniķi redzēti aizbraucam uz citu pusi. Sivēni mīl sausumu, siltumu (kā jau mēs visi, starp citu), bet līvāniešiem tieši šobrīd zāgskaidas aptrūkušas. Ko lai dara? Jātīra aizgaldi saviem spēkiem, jāiztiek bez pakaišiem. Protams, nav jau traģēdija. Cūkas joprojām jūtas omulīgi un sivēni ir ņipri, tikai vairs ne tik balti kā uz apsveikuma kartītēm mēdz zīmēt.

Taču Stabulnieku nobarojamo cūku un sivēnmāšu fermās neviens nesūdzas. Tieši otrādi — gan priekšniekus uzteic, gan saņemtās barības kvalitāti palielina. Turklāt vēl gaida arī pārmaiņas.

Jānis Puzāks lepni rāda savu «vasarnīcu». Puse fermas šobrīd ir zem klajas debess, jo rit remonts. Toties otrajā pusē fermas iemītnieces jūtas itin labi. Kā nekā — svaigs gaiss! Bet varbūt viņas nojauš jaunās ķieģeļbaltās mītnes priekšrocības?

Jā, pēc remonta gan šur, gan tur prasās. Arī mehanizācijas gandrīz nekādas (izņemot jau minēto transportieri). Tad vēl tās neparocīgās slīpās dzelzs redeles, kas traucē gan barību izdalīt, gan siles iztīrīt. Par tām cūkkopēm nenobrīnīties, jo kurš saimnieks gan nezina, kā ērtai cūku silei jāizskatās? Tāpēc viņas cer pēc remonta siles ieraudzīt to sensenajā izskatā.

Kad Kirova kolhoza galvenais zootehniķis Jāzeps Ivanāns teica, ka Stabulnieknos tikai divi kopēji vien neesot pensijas vecumā, necerēju tik jauneklīgus cilvēkus sastapt. Šķiet, te darbs jokojot vien padarās. Kā tautasdziesmā. Bet tā jau, protams, nav. Taču «grūti», «grūtums» — šos vārdus, runājot par darbu, šai kolektīvā nemin.

S. JOKSTE

Uzmanību: problēma!

„Preces mājai, ģimenei"

Preiļu rajonam ir ne mazums iespēju patstāvīgi ražot un realizēt tautas patēriņa preces. Šī jautājuma risināšanā kaut kas jau ir un tiek darīts, tomēr pašreizējais daudzu mājai un ģimenei nepieciešamo preču deficīts liecina par to, ka kopējā aina uz labo pusi mainās lēnām.

Tajā pašā laikā ikvienam saimnieciskajam vadītājam (un arī pircējam) ir labi zināms, ka jebkuram uzņēmumam, neatkarīgi no sava profila, jāražo tautas patēriņa preces. Un jāražo tās naudas izteiksmē jeb vērtībā, kas nav mazāka par kolektīvam izmaksājamo darba algu gada fondu. Vai tas ir pareizi? Protams, pareizi! Neviens par to arī nešaubās. Svarīgi arī, lai cilvēki saņemtu šīs preces vajadzīgajā sortimentā.

Mūsu rajonā šī prasība nebūt netiek realizēta pilnībā. Par to liecina daudzie redakcijā pienākošie lūgumi un priekšlikumi, prasības atrisināt šo sašķēpjušo problēmu. Sakarā ar to redakcija uzņemas pienākumu veikt iedzīvotāju anketēšanu par tautas patēriņa preču ražošanas problēmām. Anketēšanas materiālus un saņemtās vēstules rūpīgi izskatīs redakcijas nodaļās un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas dienestos un nodaļās. Šajā darbā iesaistīsies arī saimnieciskie vadītāji. Vairāki no viņiem, ceram, kopā ar aktīvākajiem lasītājiem, redakcijā pienākušo vēstuļu autoriem, piedalīsies arī sarunās pie redakcijas «apaļā galda», lai risinātu minēto problēmu.

Publicējot anketas jautājumus, redakcija cer uz lasītāju atsaucību. Rakstot vēstules, neaizmirstiet uz aploksnes atzīmēt — «Preces mājai, ģimenei».

ANKETAS JAUTĀJUMI PAR TAUTAS PATĒRIŅA PREČU RAŽOŠANU PREIĻU RAJONĀ.

1. Kādas mūsu rajonā ražotās tautas patēriņa preces jūs zināt? Nosauciet labākās, sliktākās no tām. Vai tās ir jūsu lietošanā, vai jūs apmierina to kvalitāte, cena?

2. Nosauciet preces, kuras jums sevišķi nepieciešamas, tomēr ilgu laiku, pat gadiem ilgi, jums nav iespējams tās iegādāties.

3. Kādas preces, jūsuprāt, varētu ražot tepat uz vietas, Preiļu rajonā?

4. Kādas preces, pēc jūsu domām, varētu izgatavot individuālie ražotāji? Ja ar šo preču izgatavošanu nodarbojaties vai cerat nodarboties jūs paši, vai tas jums ir izdevīgi un vai šajā darbā pastāv problēmas?

5. Miniet citas grūtības, ar kurām saskaras jūsu kolektīvs, risinot tautas patēriņa preču ražošanas problēmas!

Gaidām jūsu vēstules. Ja vēlaties, varat minēt savu vārdu, uzvārdu, nodarbošanos, vecumu.

LAIKRAKSTA «LEŅINA KAROGS» REDAKCIJAS PADOMJU CELTNIECIBAS NODAĻA

Cilvēks un sabiedrība

Vienmēr vajag atcerēties

Mēs esam pieraduši pie bezmaksas medicīniskās palīdzības un uzskatām, ka tā tas pienākas. Bet daudzi piemirst, ka asinis nevar iegūt rūpnīcās un fabrikās. Vienīgais un neaizvietojamais asins avots ir donorsi. Ne tikai klīniskās medicīnas vajadzības, bet arī tikumiskās īpašības — labestība, humānisms un patriotisms veido masu sabiedrisko donoru kustību.

Nejauši pārgriezīsi pirkstu, un uzreiz parādīsies sārtā asins pilīte. Gandrīz 8 procentus no cilvēka ķermeņa svara sastāda šis sārtais šķidrums, un kaut vai vienas ceturtdaļas tā zaudējuma draud cilvēkam ar nāvi.

Par cilvēka asins brīnišķīgajām īpašībām, par to, ka tā ir kļuvusi par savdabīgām zālēm, ir ne mazums uzrakstīts, bet tomēr ne visu mēs par to zinām. Atklājas vēl viena tās īpašību šķautne — efektīvāka iedarbība, ja donors un slimnieks, kuram ir nepieciešamas asinis, — tuvi radinieki.

Tikai divu diennakšu laikā rajona centrālajā slimnīcā vien pārlēja 8 litrus donoru asiņu. Protams, parasti mums to vajag krietni mazāk, bet vismaz divas reizes mēnesī veidojas šāda situācija. Gadā asins pārliešanai mēs izlietojam 160—170 litrus. Seit der piezīmēt, ka donors vienā reizē nodod vidēji 300 mililitrus asiņu.

Rajonā plaši attīstās bezmaksas donoru kustība. Šogad asinis ir nodevuši vairāki simti cilvēku. Daudzi to izdara atkārtoti. Un tomēr uzskatu, ka donoru skaits varētu būt krietni vien lielāks. Teiksim, lai apturētu asins tecēšanu dzemdību laikā, vajag 3—4 gramus fibrinogēna, bet no 1 litra asiņu var pagatavot tikai 0,7 gramus šī preparāta. Tādējādi vienai slimniecei vajag aptuveni 4—6 litrus donoru asiņu, kuras nodod 15—18 donori. Lai uzpildītu mākslīgās asinsrites aparātu, ir nepieciešami 6—8 litri donoru asiņu. Tas nozīmē, ka asinis vajag nodot 20—25 donoriem. Domāju, ka šie fakti jums liks padomāt par donoru lomu mūsu dzīvē. Jo kirurģiskās operācijas, asins zudums traumu gadījumos un patoloģiskās dzemdības neiztiek bez asins pārliešanas.

Sodien bezmaksas donoru kustība ir kļuvusi par sociālu parādību, kurai piemīt ne tikai medicīniska, bet arī ekonomiska un morāli ētiska nozīme. To saprot ne tikai paši donori, bet arī rajona kolhozu un uzņēmumu vadība. Pēdējā nodrošina donorus ar transportu asins nodošanas reizēs. Šogad ļoti organizēti to izdarīja kolhozu «Sarkanā ausma», M. Gorkija, remonta un celtniecības pārvaldes, Līvānu stikla fabrikas vadība, ļaujot visiem saviem donoriem vienā reizē nodot asinis.

Aktīvi donoru kustības propagandisti un organizatori ir Rudzātu ciema padomes priekšsēdētāja Jeļena Graholska, kas pati nodod asinis, Galēnu ambulances feldšere Marija Mičule, Līvānu stikla fabrikas feldšere Jevģēnija Veipe un Preiļu trikotāžas fabrikas kadru daļas vadītāja Olga Zabalujeva. Jāuzteic arī sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma ražošanas daļas vadītājas Antoņinas Pastares cūpes par donoru ēdināšanu asins nodošanas dienās. Mums šajā jautājumā nekad nav radušās domstarpības, un donori vienmēr ir apmierināti.

Nepietiekami šis darbs tiek veikts Upmalas ciema padomē (feldšeres Anita Znūtiņa un Anna Stare) un Pelēču ciema padomē (feldšeres Antonija Vasiljeva un Zoja Ivanova). Ik gadus slikti šajā jomā ir Preiļu ciemā. Par to lieti der padomāt ciema padomes priekšsēdētājai Natālijai Ivbulei. No rajona iekšlietu daļas 8 donoriem asinis ir nodevis tikai viens cilvēks, bet no rajona patērētāju biedrības 30 donoriem — neviens.

Vienmēr vajag atcerēties! Asinis var ievajadzēties katram no mums. Ja jums tās tiks dāvātas, nepalieciet parādā jums tuviem vai arī nezināmiem cilvēkiem — bagātas un atklātas sirds ļaudīm. Pacentieties arī jūs kļūt par donoriem. Un tā gribētos, lai mani vārdi sasniedz dzirdīgas ausis un jūtīgas sirdis.

A. VASIĻJEVA,
LPSR Sarkanā Krusta rajona komitejas priekšsēdētāja

Kas to Rīgu dimdināja?

Sirmā, vecā Rīga, kāda tā ir bijusi agrāk, par ko domājuši, sapņojuši tā laika Rīgas iedzīvotāji, par to runā jaunā Valmieras drāmas teātra izrāde «Rīga».

Lugu pēc A. Deglava romāna motīviem sarakstījis Māris Grēviņš. Iestudējuma režisors LPSR Tautas skatuves mākslinieks Pēteris Lūcis. «Lai varētu labāk izprast tautas tagadni un nākotni, jāatceras pagātne. Mums nav jākaušrējas no savas pagātnes. Tautas kultūra veidojas gadu simtiem. Pagātne ar savām saknēm baro tagadni un dod spēku nākotnei» — tā īsumā atbildēja režisors uz jautājumu, kāpēc iestudēta izrāde «Rīga». Tie nav skaļi vārdi, ar savu darbu un dzīvi sirmais režisors ir apliecinājis, ka viņš gluži kā stalts ozols ar saknēm dziļi iesakņojies latviešu tautas kultūrā.

Galvenā loma uzticēta jaunajam aktierim T. Lasmanim un N. Ērglim.

Lugas darbība noris Rīgā tajā laikā, kad būt par latvieti bija kauns un negods. Daudzi latvieši kļuva par kārklu vāciešiem un centās noliegt piederību savai tautai. Bet bija arī tautieši, kuri sacēlās pret šo vāciskumu, kuri stāvēja pie Latviešu biedrības šūpuļa un neļāva izzust latviešu valodai, dziesmai.

Izrādē ir daudz dziesmu un deju. Interesantu skatuves ietērpu un kostīmus veidojis scenogrāfs I. Čaks. Tautas mūziku apdarinājis LPSR Tautas skatuves mākslinieks G. Ordelovskis, dejas iestudējis M. Koristins. Lugā piedalās gandrīz viss aktieru ansamblis. Cerēsim, ka arī jums būs interesanti un patīkami mūsu izrādē. Uz redzēšanos!

A. BRODELE

Tālā ceļa jūtīs

K. GAILUMA fotoetīde

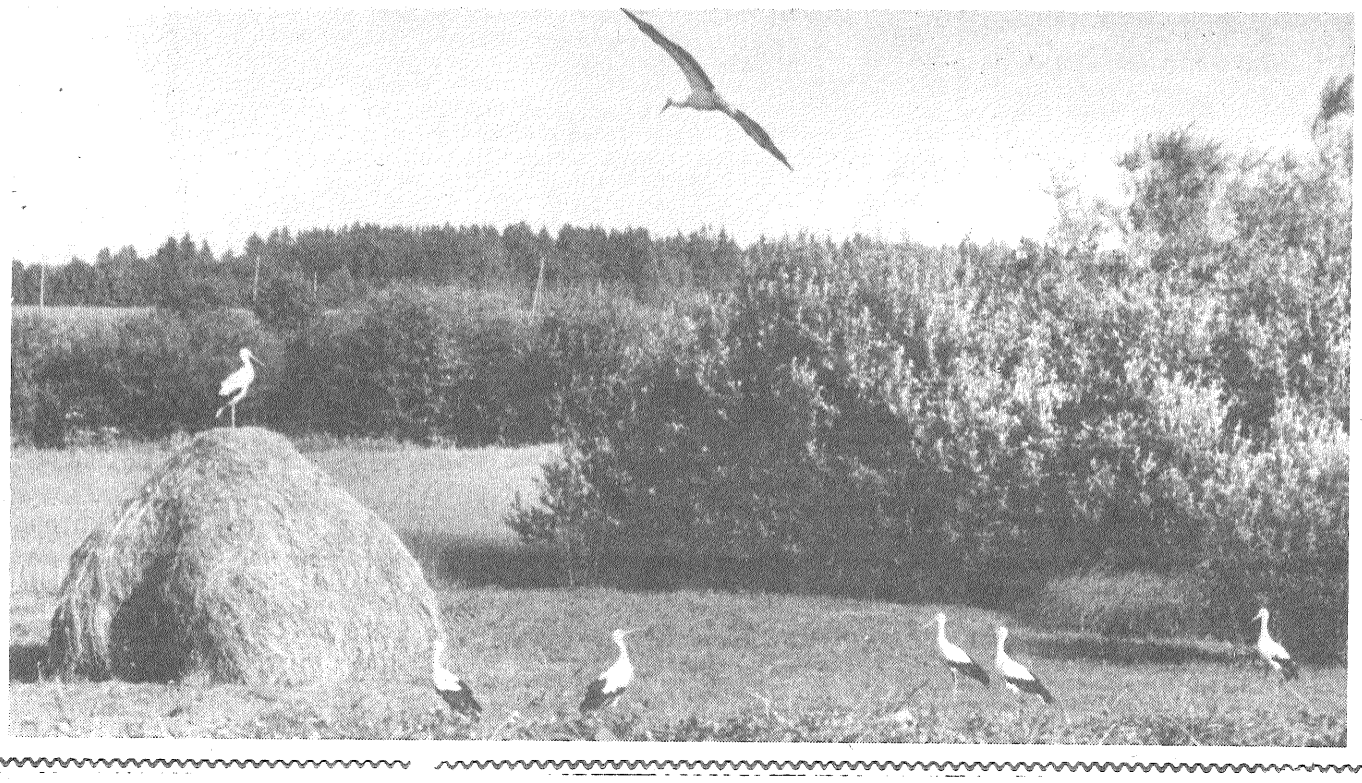

SPORTS

Motokrosā uzvarēja Līvānu komanda

Uzvaru un līdz ar to arī Ludzas rajona Kirova kolhoza celojošo kausu 26. jūlija motokrosā izcīnīja Līvānu stikla fabrikas komandas jaunā maiņa.

Pavisam nesen ar motosportu nodarboties sāka Romāns Jemanakovs un Arnis Miežāns. Ludzā, savās pirmajās sacensībās, abi jaunieši startēja 50 cm³ mopēdu krosā. Nu, bet, kā zināms, pirmie kucēni esot jāslīcina... Romāna un Arņa lielās uzvaras vēl priekšā.

Toties viņu komandas biedram — arī 50 cm³ mopēdu klasē startējušajam Jānim Lietauniekam — šīs sacensības vēl ilgi paliks atmiņā kā vienas no veiksmīgākajām. Pēc pārliecinošas uzvaras mopēdu krosā (2. vietas ieguvējs no Jāņa Lietauniekā atpalika par veseliem trim apļiem) Jānis ar sacensību galvenā tiesneša atļauju drīkstēja startēt arī 125 cm³ motociklu klasē jauniešiem. Starp abiem braucieniem laika tik vien, lai elpu atvilktu. Kaut gan jau treniņos izpētītais sacīkšu motocikls Jānim trasē nebija «no jauna jāatklāj», sacensības paliek sacensības — ar parasto uztraukumu un iepriekšējā braucieha nogurumu. Kā veiksies? Šī doma nodarbināja līdzjutējus, bet Jānim ilgi prātot nebija laika. Viņš steidzās izcīnīt savu otro godalgu, un drīz vien klāt pie uzvaras mopēdu krosā pieskaitīja arī 3. vietu jau minētajā motociklu klasē.

Skiet, skaitli «26» (sacensību datums) par sev veiksmīgu var uzskatīt arī Māris Skelts. Viņam 125 cm³ klasē — 1. vieta.

So sacensību kaislības jau garām. Toties, kā jau pēc ikviena veiksmīga motokrosa, palikusi labi padarīta darba sajūta: prieks komandai, gandarījums trenerim, ne viena vien atvieglota nopūta jauno motosportistu ģimenē un pašu puišu vāji slēptais lepnums (sak, ko nu tur daudz runāt, nekas jau nebija)...

Un te nu, par jauno braucēju panākumiem runājot, šis tas arī viņu trenerim, PSRS sporta meistaram Mārim Saleniekam bilstams. Proti, skaidrs, ka visa pamatā — treniņi, puišu fiziskā sagatavotība, nedaudz veiksmes, drosmes, un tā lieta iesi! Turklāt nekad un nekur nav trūcis zēnu, kas liptin līp klāt visam, kas rūc un prasa ātrumu. Bet ne jau visiem nopietni sportot gribētājiem ir tāds saimnieks kā līvāniešiem — stikla fabrika, ne jau visu rajonu komandas nodrošinātas ar treniņmotociklīem un daudz ko citu startiem un treniņiem nepieciešamo. Motosports ir un paliek ar «metāla piegaršu». Un metāls, kā zināms, prasa krietnu naudu. Tāpēc diez vai varētu runāt par līvāniešu augstajiem rezultātiem, ja nebūtu stikla rūpnīcas direktora Jevģenija Skreivera un arodkomitejas priekšsēdētājas Jolantas Kozlovas morālā atbalsta un tīri materiālās palīdzības. Nupat fabrikas administrācija komandas vajadzībām atvēlējusi vienu no uzņēmuma garāžas boksiem. Līdz ar to motosportisti beidzot būs tikuši paši pie savas darbnīcas un garāžas telpas. Un droši var teikt, ka gan uzņēmuma vadības, gan daudzu jo daudzu darbiņieku nopelns ir tas, ka tuvi un tāli motosportisti zina teikt, ka Līvānos nav nekāda «piparu bode» un «bakstīšanās», bet gan īsta komanda un cienīgi pretinieki.

Jaunajā un nepavisam ne viegla jā Ludzas trasē līvāniešī atstāja savu «vizītkarti». Lai veicas turpmāk!

S. JOKSTE

Redaktors V. PETROVS

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

papildus uzņem audzēkņus mācībām

zootehnikas,

lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst zootehnika, tehnika celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos — latviešu plūsmā ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem bez iestājeksāmeniem.

Dokumentus pieņem līdz 25. augustam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,

dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

5 fotokartītes (3x4 cm),

raksturojums,

izraksts no darba grāmatiņas,

norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksme ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Rozina Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava — 45314, 45481, 45484.

Administrācija

RĪGAS VILNAS IZSTRĀDĀJUMU RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «RĪGAS TEKSTILS» PROFESIONĀLI TEHNISKĀ SKOLA

aicina 1987. — 1988. mācību gadā apgūt šādas specialitātes:

vērpējas (ar vidusskolas un astoņu klašu izglītību, mācību ilgums 10 mēneši un 3 gadi),

kārsējas lenšu kārtotājas (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

spolēšanas aparātu operatores (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši),

grodotājas (ar astoņu klašu izglītību, mācību ilgums 3 gadi),

audumu apdarinātāji (uzņem tikai jauniešus ar vidusskolas izglītību; mācību ilgums 10 mēneši),

gatavās produkcijas kontrolieri (ar vidusskolas izglītību, mācību ilgums 10 mēneši).

Skolā uzņem jauniešus un jaunietes vecumā no 15 gadiem un vecākus, vientuļus, ar atbilstošu veselības stāvokli. Mācību laikā audzēkņi saņem paaugstinātu stipendiju un pilnu maksu par saražoto produkciju. Audzēkņi saņem bezmaksas biletes braukšanai pilsētas transportlīdzekļos, brīvpusdienas, ikdienas un darba tērpus. Mācību laikā audzēkņiem piešķir dzīvojamo platību, par kuru maksā apvienība. Trīsgadīgajās mācību grupās audzēkņi iegūst vidusskolas izglītību.

Skolas absolventiem nodrošināts darbs bāzes uzņēmumā un kopmītne. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Iestājai skolā vajadzīgi šādi dokumenti:

iesniegums skolas direktoram,

vecāku rakstīts iesniegums (nepilngadīgajiem),

dzimšanas apliecība,

apliecība par izglītību,

izziņa no dzīvesvietas,

skolas izdots raksturojums,

medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y),

izraksts no pasu galda,

6 fotokartītes (3x4 cm).

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 30. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Direktoram adresētus dokumentus var sūtīt jau iepriekš.

MŪSU ADRESE: 226007, Latvijas PSR, Rīgā, Slokas ielā 65, Rīgas vilnas izstrādājumu ražošanas apvienības «Rīgas tekstils» profesionāli tehniskā skola.

JAUNAGLONAS 58. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi),

pavārs (mācību ilgums — 3 gadi),

automašīnu remontatslēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums —3 gadi),

3. klases traktorists mašīnists (mācību ilgums — 1 gads),

mūrnieks montētājs (mācību ilgums — 1 gads),

govju mehanizētās slaukšanas meistars (mācību ilgums — 1 gads),

automašīnu remontatslēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums —1 gads).

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 10 rubļus.

Govju mehanizētās slaukšanas meistaru grupas audzēkņi saņem saimniecību stipendiju līdz 100 rubļiem.

Skolas adrese: Preiļu rajons, p. n. Jaunaglona, 58. PTV. Telefons 65721 vai 65743.

VIESITES 65. PTV

aicina mācīties:

MELIORATIVO DARBU MEHANIZATORS, TRAKTORISTS — MAŠĪNISTS

ar tiesībām vadīt visu marku ekskavatorus; mācību laiks — 3 gadi; iegūst vidējo izglītību.

MŪRNIEKS — KONSTRUKCIJU MONTĒTĀJS — ELEKTROMETINĀTĀJS

mācību laiks — 3 gadi; iegūst vidējo izglītību.

LOPKOPIBAS MEISTARS — SLAUKŠANAS OPERATORS AR MĀJTURIBAS IEMAŅAM

mācību laiks — 3 gadi; iegūst vidējo izglītību.

EKSKAVATORA MAŠĪNISTS

mācību laiks — 6 mēneši, pieņem audzēkņus ar 16,5 gadiem;

TREŠĀS KLASES TRAKTORISTS

mācību laiks — 6 mēneši, pieņem audzēkņus no 16,5 gadiem;

TRAKTORISTUS UZ T-150K UN K-700 markām

mācību ilgums — 3 mēneši.

Audzēkņi, kas mācās trīsgadīgajās grupās, var iegūt «C» kategorijas šoferu tiesības.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

a) 8. klases atestāts (oriģināls);

b) izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu;

c) medicīniskā izziņa Nr. 286;

d) fotokartītes 3×4 cm — 10 gab.

e) raksturojums;

f) iesniegums.

Audzēkņiem maksā stipendiju 10 rubļu mēnesī, viņi saņem bezmaksas uzturu, skolas un darba apģērbu. Ir labiekārtotas kopmītnes, sporta zāle. Skolā darbojas motoklubs, tehniskie pulciņi, deju pulciņš un foto pulciņš.

Skolas adrese: 228210, Latv. PSR, Jēkabpils rajons, Viesītē, Smilšu ielā 39.

Tuvākas ziņas pa telefoniem: 45262, 45157, 45230.

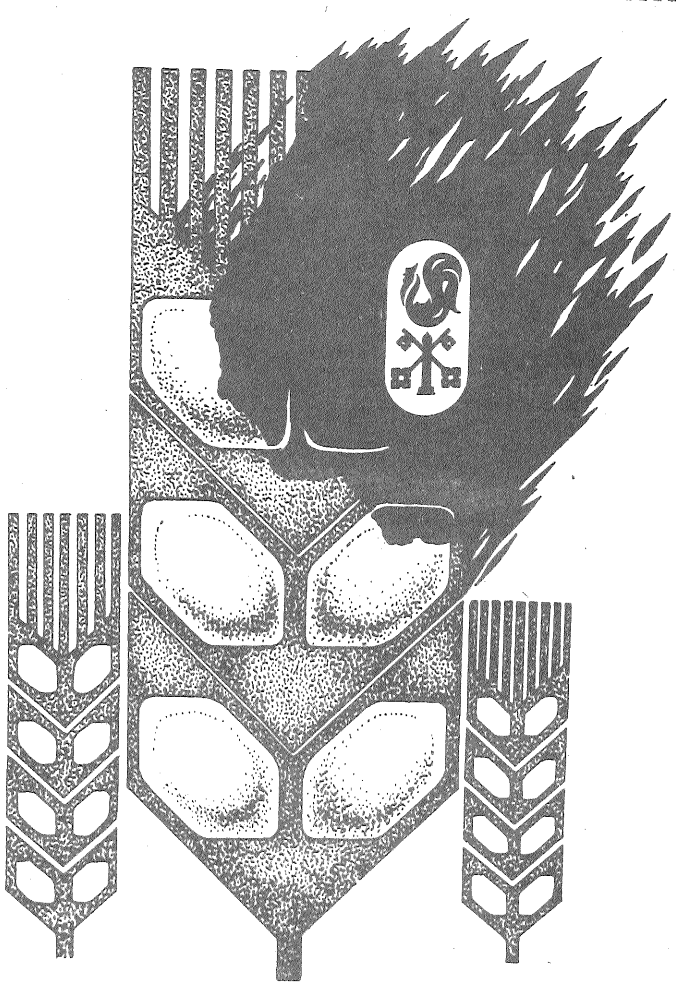

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU DARBINIEKI!

Pirms graudu kalšu ekspluatācijas sākuma pārbaudiet to atbilstību ugunsdrošības noteikumiem!

Personām, kas apkalpo graudu kaltes, aizliegts atstāt tās darba laikā bez uzraudzības!

Regulāri kontrolējiet kaltēšanas procesu!

LATVIJAS PSR IEKŠLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZĒSĪBAS PĀRVALDE
LPBS AĢENTŪRA «LATVIJAS KOOPERĀCIJAS REKLĀMA»

SKOLĒNU VECĀKI UN RADINIEKI!

Arī šogad, sākot ar 1. septembri, NOTIKS SKOLĒNU APDROŠINĀŠANA NELAIMES GADĪJUMIEM.

Tā turpināsies tikai divus mēnešus, tādēļ nenokavējiet termiņu!

Ja skolēns būs apdrošināts un cietīs nelaimes gadījumā, viņa vecāki vai radinieki saņems materiālo palīdzību.

Apdrošināšana notiks vispārizglītojošās dienas skolās.

Vecāki vai radinieki, pie kuriem dzīvo skolēns, var viņu apdrošināt par 1000 rubļiem uz vienu gadu, samaksājot 2 rubļus.

GALVENĀ VALSTS APDROŠINĀŠANAS PĀRVALDE
LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTŪRA

L. Paegles Valsis Valmieras drāmas teātra viesizrāde
6. augustā plkst. 20.00 Preiļu estrādē

A. Deglavs «RĪGA»

M. Grēviņa dramatizējums 3 daļās pēc romāna motīviem ar mūziku, dančiem un ziņģēm.

Biļešu cenas pieaugušajiem — 2 rubļi, bērniem — 1 rublis.

JĒKABPILS 3. VIDUSSKOLAS PEDAGOĢISKĀ KLASE

uzņem audzēkņus bez iestāju eksāmeniem ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 1 gads.

Mācības notiek latviešu valodā.

Pedagoģisko klasi beigušajiem piešķir kvalifikāciju — **pirmsskolas iestāžu audzinātājs.**

Skolā ir kopmītne un kopgalds.

Iestājoties pedagoģiskajā klasē, jāiesniedz:

skolas direktoram adresēts iesniegums,

dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (forma Nr. 086/y),

4 fotogrāfijas (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatiņas,

raksturojums,

jāuzrāda pase.

Dokumentus pieņem skolas kancelejā no 1. jūlija līdz 25. augustam no plkst. 9.00 līdz 13.00. Ieskaitīšana audzēkņu skaitā, vērtējot atestāta rādītājus, pēc vidējās atestāta atzīmes. Vakantu vietu gadījumā notiks papilduzņemšana.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju.

Skolas adrese: 228200, Jēkabpils, Slimnīcas ielā 1. Telefoni: 30734, 30833.

TV VIĻŅA

4. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 10.00 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. Mācieties runāt angliski. 11.00 — PSRS tautu dziesmas un dejas. 11.45 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 3. sērija. 12.50 — PSRS čempionāts ugunsdzēsības sportā. 13.50 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Lietuvas televīzijas dokumentālā filma «Brīvības cena». 18.55 — Upju aizsardzība Lietuvā. 19.25 — Pa operešu lappusēm. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu. Padomju Igaunija. Igaunijas televīzijas programma. 23.40 — Ziņas.

5. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Lirisko dziesmu koncerts. 10.00 — TV skolēniem. Krievu valoda. Padomju dramaturģija. 10.40 — Multiplikācijas filma. 11.10 — Koncerts. 11.40 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 4. sērija. 12.50 — Dokumentālā filma «Kurzeme». 13.05 — Upju aizsardzība Lietuvā. 13.35 — Koncertfilma. 13.55 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Sahistiem. 18.45 — Dokumentālā filma «No Simbirskas līdz Uļjanovskai». 19.15 — Kora mūzikas koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 5. sērija. 22.45 — Ziņas.

MIRUŠO ATCERES DIENA

Rušonas ciemā

1987. gada 9. augustā

Zolvas kapos plkst. 11.00,
Kristapiņu kapos plkst. 12.15,
Rutuļu kapos plkst. 13.15,
Eikšas kapos plkst. 15.00,
Ondzuļu kapos plkst. 16.15,
Žagatu kapos plkst. 17.15.

Automašīnu īpašniekus, kuri iestājušies rindā autoriepu 6,15 × 13, 6,45 × 13, 165 × 13 nomainīšanai 1983. gadā, aicinām ierasties vieglo automobiļu tehniskās apkopes Daugavpils stacijā (Krāslavas šosejas 11. km, telefons 34657) pie sekretāra līdz 1987. gada 10. augustam no plkst. 9.00 līdz 17.00, izņemot sestdienas un svētdienas, lai pārreģistrētu rindu. Tie autoīpašnieki, kuri minētajā termiņā neieradīsies, no rindas tiks izsvītroti.

...Vien māte prot pa rūpju taku aiziet klusējot.

(V. Rūja)

Izsakām dziļu līdzjūtību skolotājai Teklai Vaivodei un Lūcijai Ondzulei sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu 1. vidusskolas skolotāju kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 2219 sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 998